

for begge af disse Operationer, betales Afgift, men kun halv og beregnet pr. Ton af det indladede eller udløste Gods. Som det ses, er den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1ste Februar 1867 i dobbelt Henseende mindre gunstig, idet Overstigelsen af $\frac{1}{10}$ efter denne Lov medfører Forpligtelse til at betale fuld Afgift beregnet efter Skibets Drægtighed. Denne Forandring vil ikke berøve Konsulerne noget af deres hidtil havde Indtægt, da Losning og Ladning i Mellemhavn ikke spiller nogen synnerlig Rolle i den nordlige Fart — saaledes har det Forenede Dampskibssejerskab Skib, der gaar i regelmæssig Fart mellem Kjøbenhavn, Gøteborg og Christiania, ingeninde i Narets Løb havt nogen Afgift at betale til General-Konsulatet i Gøteborg — og den faste Fart i Middelhavet er først nu ifærd med at etableres, saa at Afgiften af disse Skibe ikke hidtil er kommen Konsulerne tilgode. Paa den anden Side vil den nye Bestemmelse være af stor Betydning for de nye Dampskibslinier i Middelhavet, fordi mange af Mellemhavnene ere saa betydelige Handelspladser, at det er at forudsæ, at Losning og Ladning i dem let vil overstige $\frac{1}{10}$ af Skibets Drægtighed.

Ifølge den svenst-norske Forordning af 4de November f. A. § 103 skal Skibet derimod betale fuldt Gebyr i den første Havn, det anløber og hvori det enten baade løsser og lader eller kun løsser eller lader, ligegyldigt hvor stor Del af Ladningen, og derefter halvt Gebyr i enhver senere Havn, det anløber paa Rejsen, medmindre det i Havnen baade løsser og lader, i hvilket Tilfælde det ogsaa der skal erlægge fuld Gebyr. Det er nu vel umuligt at opstille en bestemt Beregning om, hvor stor Fordel den foreslaede danske Regel paa dette Punkt frembyder fremfor den svenst-norske, da Resultatet varierer efter Antallet af Mellemhavnene og Størrelsen af den indtagne eller opløste Last. Men for at tage et konkret Exempel efter Erfaringen, saa vilde det ovenomtalte danske Dampskib, der i Farten Kjøbenhavn—Christiania i Narets Løb ingenomhelst Afgift er kommet til at betale i Gøteborg, efter den svenstiske Regel have erlagt 5 Gange fuldt svenst Gebyr i den nævnte Havn, og det uden at opnaa noget Afslag i Konsulatsafgiften i Christiania, da der selvfølgelig paa denne Endestation altid løsses og lades.

3. Efter Udstafets § 1 alinea 2 Nr. 2 fritages et Skib for at betale yderligere Konsulatsafgift i en Havn, naar det allerede i det løbende Alenderaar har erlagt 3 fulde Gebyrer i samme Havn, hvorefter et svenst-

norskt Skib efter den svenst-norske Forordning af 4de November f. A. § 103 først opnaar Afgiftsfriheden, naar det har erlagt 5 fulde Gebyrer i samme Havn i Narets Løb. Som Følge af denne Difference vil altsaa ethvert dansk Skib, der gaar i fast Fart eller som i Fragtfart i Narets Løb anløber samme Havn over 3 Gange, kun komme til at betale: et Dampskib, exempelvis paa 100 Tons (German Rule), $3 \times 90 \times 10 \text{ Ore} = 27 \text{ Kr.}$, et Seilskib $3 \times 100 \times 10 \text{ Ore} = 30 \text{ Kr.}$; hvorefter et svenst Dampskib eller Seilskib af samme Størrelse betaler $5 \times 100 \times 6,35 \text{ Ore} = 31 \text{ Kr. } 75 \text{ Ore}$.

Paa Grund af disse forstjellige Omstændigheder tør det anses for utvivlsomt, at det foreslaede System vil vise sig meget gunstigt for den danske Skibsfart og at denne navnlig ikke ligeoverfor den svenst-norske vil være slettere stillet med Hensyn til Konsulatsafgiften. For at anstille en praktisk Prøve har Ministeriet indhentet en detaljeret Erklæring fra General-Konsulatet i Gøteborg om, hvilke danske Damp- og Seilskibe der i et givet Aar havde anløbet Konsulatsdistriktet, med Angivelse for hvert af hvad det har erlagt i Afgift efter den nu gjældende Lov, af hvad det vilde komme til at betale efter Udstafets Bestemmelser og endelig af, hvad det vilde have havt at udrede, dersom det var blevet behandlet efter den svenst-norske Forordning af 4de November f. A., og denne Erklæring bestyrker fuldstændigt det ovenangivne Resultat.

ad § 2.

Principet i vor Konsularlovgivning har hidtil været, at Konsulen lønnes med Konsulatsafgiften og derimod i Reglen Intet oppebærer for de enkelte Handlinger, han udfører i Embedsmedfør. De eneste løbestemte Udtagelser herfra bestaa i de i Instruktionsens § 33 fastsatte Gebyrer for Attestation af Logbogen og for Autorisation af en ny Logbog, samt et Gebyr af 6 Ore pr. Ton af Skibets Drægtighed for Attestation af de Varefortegnelser og Sundhedsbeviser, hvormed Skibe, saavel danske som fremmede, der besøge Island og Færøerne, skulle være forsynede.

Naar Udstafet nu foreslaar, at der affattes en Tarif for forstjellige Embedshandlinger, er Meningen dermed ikke, at det tidligere Princip skulde opgives for Embedshandlinger, der vedrøre den danske Skibsfart, idet tværtimod endog Gebyret for Attestation af Logbog og for Autorisation af ny Logbog tænkes ophævet, og kun Gebyr for islandste og færøiske Varefortegnelser og Sundhedspas skal bibeholdes, fordi denne Afgift